

- článok 2 písm. c) [Alstom, Alstom Grid AG (predtým Areva T&D AG), T&D Holding (predtým Areva T&D Holding SA) a Alstom Grid SAS (predtým Areva T&D SA)],
- subsidiárne podstatne znížiť pokuty uložené odvolateľkám,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania, vrátane trov konania vzniknutých v konaní pred Všeobecným súdom,
- v prípade, že Súdny dvor nedospeje k záveru, že spor je možné rozhodnúť s konečnou platnosťou, vrátiť vec komore Všeobecného súdu v inom zložení a rozhodnúť o trovách konania neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky uvádzajú na podporu svojho odvolania päť dôvodov:

V prvom dôvode, ktorý sa skladá z dvoch častí, odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd porušil článok 269 ZFEÚ tým, že konštatoval, že rozhodnutie Komisie je dostatočne odôvodnené. V tejto súvislosti Všeobecnému súdu po prvé vytýkajú, že v bodoch 90 až 99 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia právne dostatočným spôsobom odôvodnila svoj záver týkajúci sa solidárnej zodpovednosti spoločnosti Alstom so spoločnosťou Areva T&D SA a spoločnosťou Areva T&D AG, ktorý je založený na skutočnosti, že Alstom nevyvrátila domnienku, že vykonávala rozhodujúci vplyv na svoje dcérske spoločnosti, hoci Komisia neprejednála skutočnosti uvádzané spoločnosťou Alstom za účelom vyvrátenia tejto domnienky (prvá časť). Odvolateľky po druhé Všeobecnému súdu vytýkajú, že v bode 200 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia nebola oprávnená povinná uviesť dôvody toho, že dvom spoločnostiam, ktoré netvorí hospodárskou jednotku v okamihu prijatia rozhodnutia, môže byť uložená spoločne a nerozdielne pokuta.

V druhom dôvode odvolateľky uvádzajú, že Všeobecný súd porušil články 36 a 53 Štatútu Súdneho dvora v spojení s článkom 263 ZFEÚ v rozsahu, v akom v bodoch 101 až 110 (prvá časť), 148 až 150 (druhá časť) a 214 až 216 (tretia časť) rozsudku nahradil odôvodnenie Komisie svojím odôvodnením tým, že k napadnutému rozhodnutiu *a posteriori* doplnil dôvody, ktoré sa v ňom nenachádzajú. Takisto Alstom a i. vytýkajú Všeobecnému súdu, že v bode 206 napadnutého rozsudku konštatoval, že dvom spoločnostiam, ktoré netvorí hospodársku jednotku v okamihu prijatia napadnutého rozhodnutia, môže byť uložená spoločne a nerozdielne pokuta (štvrtá časť).

Tretí dôvod, ktorý vychádza z toho, že Všeobecný súd vyžaduje *probatio diabolica* v rozpore s článkom 101 ZFEÚ a najmä v rozpore s pravidlami týkajúcimi sa pripísateľnosti zodpovednosti materskej spoločnosti za konanie jej dcérskej spoločnosti a v rozpore so zásadami práva na spravodlivý proces a s prezumpciou nevinu, ktoré sú zakotvené v článkoch 47 a 48

Listiny základných práv Európskej únie, je zložený z dvoch častí. Odvolateľky tvrdia, že:

- a) tým, že potvrdil pripísateľnosť zodpovednosti za konanie, ktorého sa dopustili jej dcérske spoločnosti, ich materskej spoločnosti Alstom, a tým, že použil zásady stanovené judikatúrou o prezumpcii výkonu rozhodujúceho vplyvu, Všeobecný súd v bodoch 84 až 110 napadnutého rozsudku porušil právo na spravodlivý proces a zásadu prezumpcie nevinu, keď v súvislosti s pripísateľnosťou zodpovednosti použil definíciu výkonu rozhodujúceho vplyvu materskej spoločnosti na jej dcérsku spoločnosť bez akéhokoľvek vzťahu k skutočnému konaniu na relevantnom trhu a keď teda tejto domnienke priznal nevyvrátiteľnú povahu;
- b) ďalej tým, že sa Všeobecný súd v bodoch 144 až 152 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri konštatovaní skutočného výkonu rozhodujúceho vplyvu spoločnosti Areva T&D Holding SA na spoločnosť Areva T&D SA a Areva T&D AG v období od 9. januára do 11. marca 2004.

Štvrtý dôvod vychádza z toho, že Všeobecný súd porušil pojem solidárnej zodpovednosti, keďže v bodoch 214 až 216 napadnutého rozsudku konštatoval, že solidárna zodpovednosť určuje príslušné podiely na pokute, ktoré majú zaplatiť spoločnosti, ktorým bola solidárne uložená táto pokuta (prvá časť), a v bodoch 232 až 236 a 238 až 242 napadnutého rozsudku, porušil zásady právnej istoty a personality trestu, ako aj článok 13 EÚ, keďže Komisia preniesla právomoc určiť zodpovednosť každej sankcionovanej spoločnosti.

Piaty dôvod vychádza z toho, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť prejednať predložené žalobné dôvody, keďže v bodoch 223 až 230 rozsudku nesprávne posúdil rozsah žalobného dôvodu vychádzajúceho z porušenia práva na účinný procesný prostriedok a práva na súdnu ochranu a neprejednal teda predložený žalobný dôvod, ale iný žalobný dôvod, ktorý nebol predložený.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 15. apríla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Milano — Taliansko) — Vira Patente AG/High Tech Srl

(Vec C-219/09) ⁽¹⁾

(2011/C 211/38)

Jazyk konania: taliančina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 205, 29.8.2009.